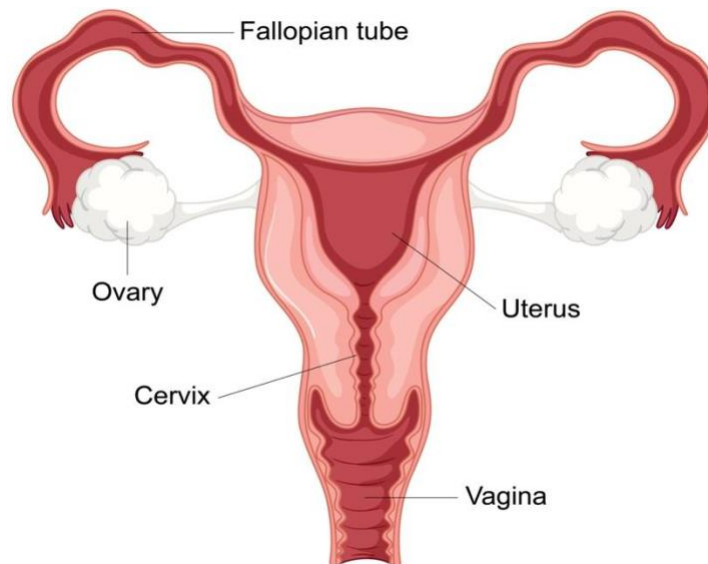

24. TUBA UTERINA – DESCRIERE, STRUCTURA PERETELUI, RAPORTURI, VASCULARIZATIE, INERVATIE

SUBIECT III

DESCRIERE

Tuba uterină este un organ musculo-membranos pereche, intraperitoneal, care constituie primul segment al căilor genitale feminine și care se întinde de la cornul uterin, până la ovar. Are rol în captarea ovulului și în deplasarea acestuia și a spermatozoizilor. În 1/3 laterală a tubei are loc fecundația, în mod normal.

Tuba uterină are o lungime de 10-12 centimetri și prezintă:

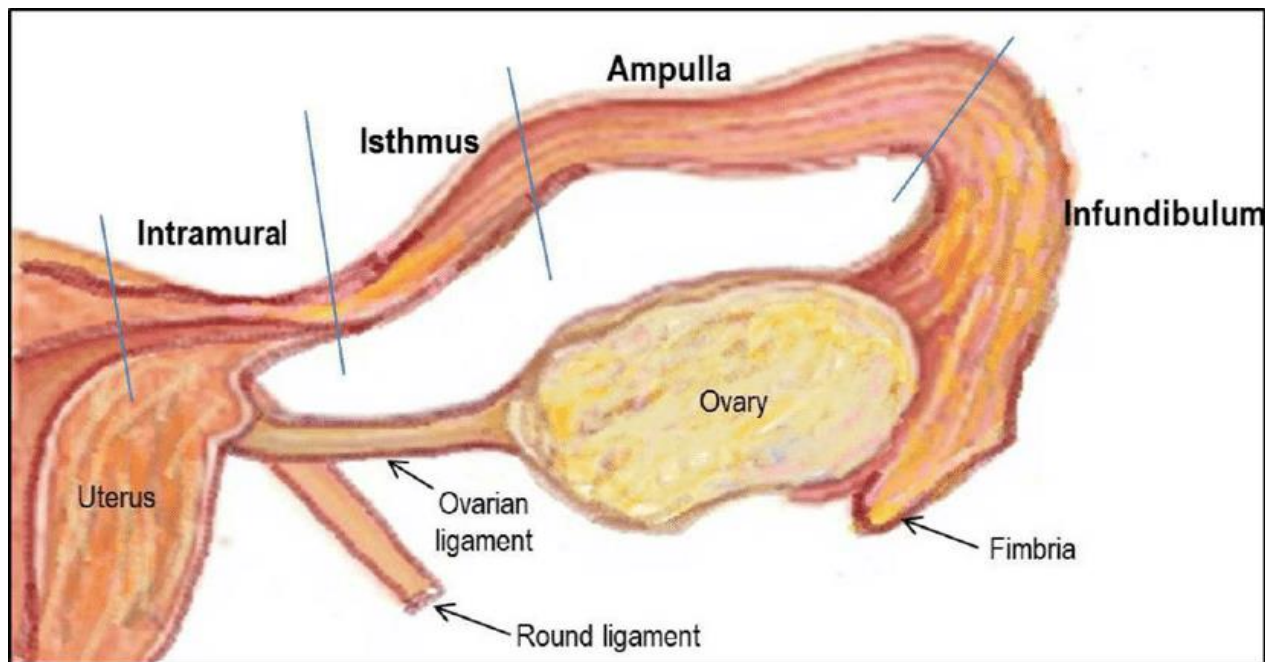
- 2 orificii (ostii): abdominal și uterin
- 4 segmente:

a. o porțiune uterină – are lungimea de 1 centimetru și străbate peretele uterin, fiind cel mai îngust dintre segmentele tubei. Se deschide în cavitatea uterină prin orificiul uterin, cu diametru de 1 mm;

b. istmul - are traiect rectiliniu și o lungime de 3-4 centimetri. Se întinde de la cornul uterin la extremitatea inferioară a ovarului. La nivelul istmului, tunica musculară este mai dezvoltată, ceea ce conferă o rigiditate mai mare și o distensibilitate mai mică;

c. porțiunea ampulară – este cel mai lung segment al tubei, de 7-9 centimetri și cel mai dilatat. La acest nivel, tunica musculară este mai slab dezvoltată, consistența tubei fiind mai moale:

d. infundibulul – are formă de pâlnie, cu vârful spre porțiunea ampulară și centrată de orificiul abdominal al tubei, cu diametru de 2 mm. Pe circumferință prezintă 10-15 franjuri, numite fimbrii, cu lungimea de 10-15 mm, ce proemină în afara tubei. De regulă, unul dintre franjuri este mai lung (20- 25 mm) și se numește fimbria ovariană, cu rol foarte important în captarea ovulului.

STRUCTURA

De la exterior spre interior, tuba uterină prezintă 4 tunici:

a. tunica seroasă, formată de peritoneul ligamentului larg, ce se termină la baza infundibulului; inferior de tubă, ligamentul larg formează mezosalpingele;

b. tunica subseroasă, formată de țesut conjunctiv lax, vase și nervi;

c. tunica musculară, formată dintr-un sistem de fibre musculare netede, dispuse în 3 straturi:

- **longitudinale** – dispuse la exterior;
- **circulare** – dispuse la mijloc;
- **longitudinale** – dispuse la interior.

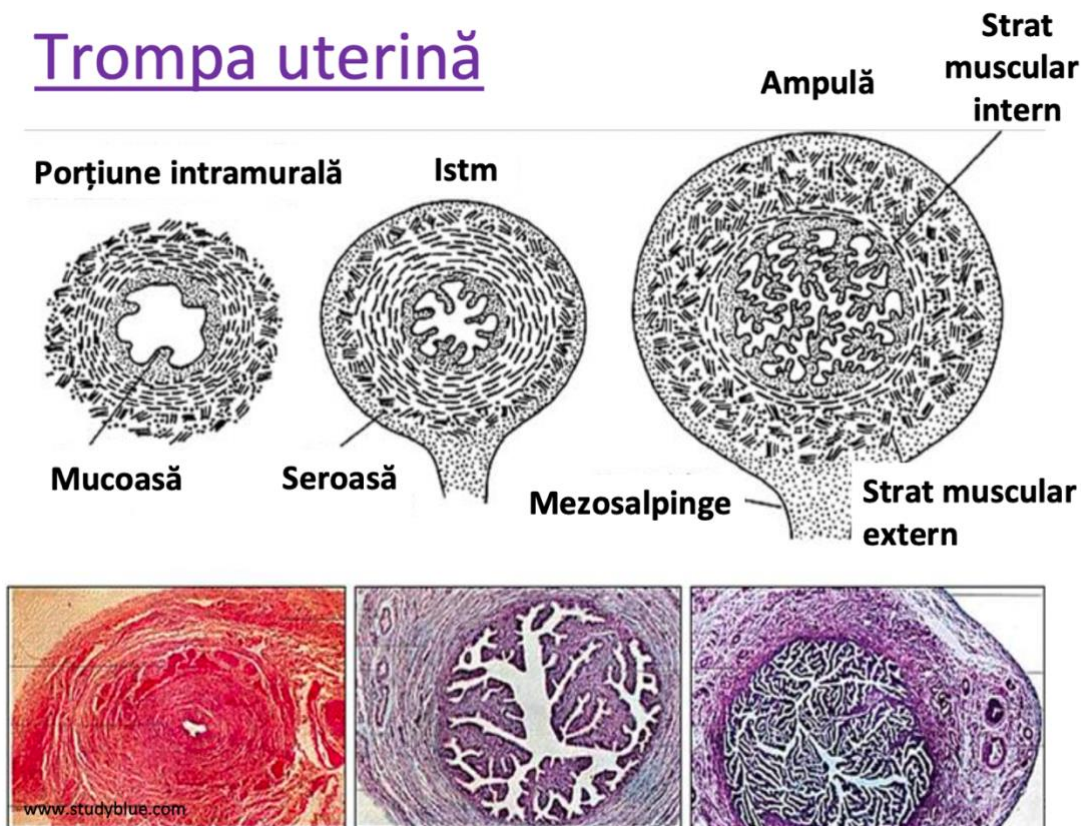
Cele 3 straturi musculare se continuă între ele, realizând un sistem spiralat,

d. **tunica mucoasă**, formată din:

- epiteliu cilindric unistratificat, alcătuit din celule ciliate și celule secretorii;
- corion.

*****Observație!!!** La nivelul tubei există un ciclu hormonal tubar, similar celui uterin. Astfel, în perioada estrogenică există o proliferare a celulelor ciliate, iar contracțiile musculare sunt mai frecvente, în timp ce în perioada esto-progestativă crește activitatea celulelor secretorii, iar musculatura se contractă mai slab.

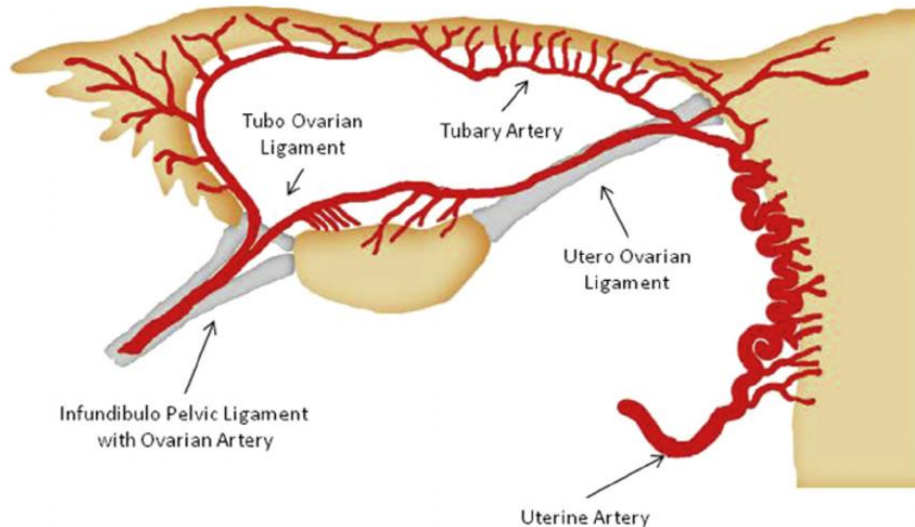
Trompa uterină

VASCULARIZAȚIE ȘI INERVAȚIE

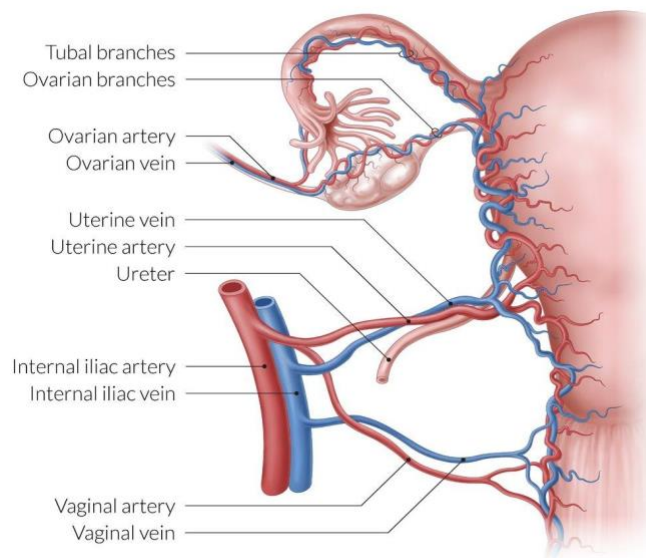
Vascularizația arterială a tubei uterine este asigurată de ramura tubară a arterei ovariene, ce se desprinde din aorta abdominală, cât și de ramura tubară a arterei uterine derivată din trunchiul anterior al arterei iliace interne.

Ramurile tubare ale arterelor ovariană și uterină se anastomozează în mezosalpinge și formează arcada subtubară, situată la 2-3 mm de tuba uterină. Din arcada subtubară se desprind ramuri paralele, perpendiculare care pătrund în tubă.

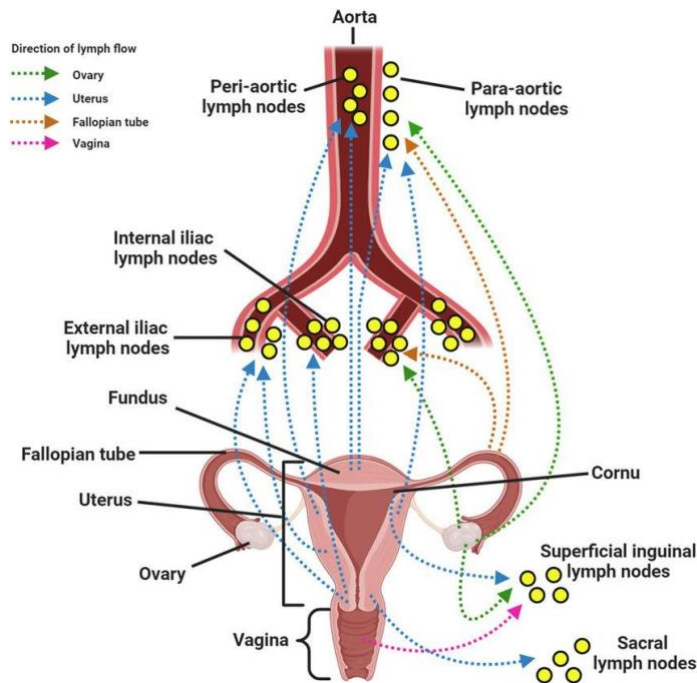

Sângele venos al tubei drenează în rețeaua subtubară. Rețeaua venoasă drenează:

- **medial** - în plexul venos uterin, care se varsă în vena iliacă internă;
- **lateral** - în venele ovarului, care se unesc și formează vena ovariană, care se varsă în vena cavă inferioară, în partea dreaptă, respectiv în vena renală stângă, în partea stângă.

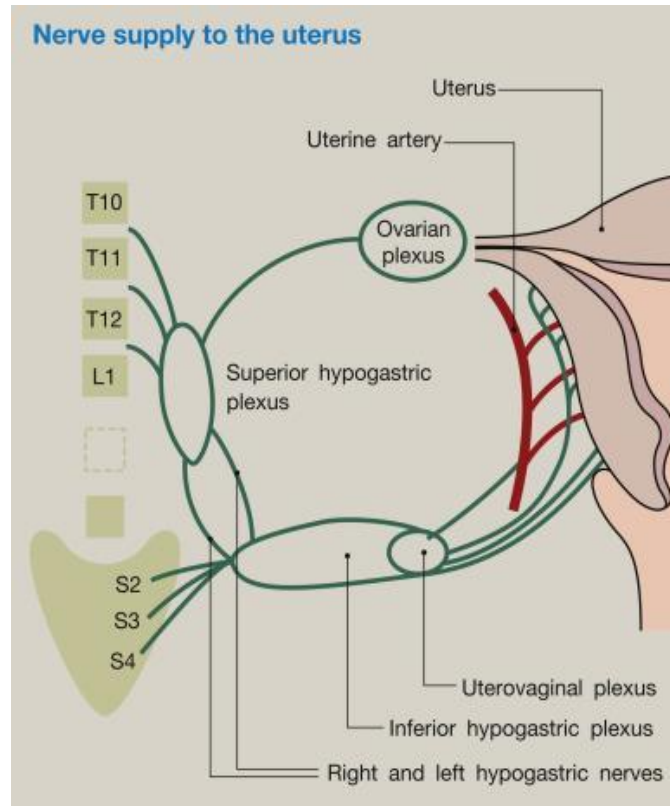
Limfa tubei este preluată de vase care străbat mezosalpingele și drenează în vasele limfatice ale uterului și ale ovarului. Aceste vase vor duce limfa în ganglionii limfatici lombari și în ganglionii limfatici iliaci externi și interni.

Inervația simpatică a tubei provine din 2 surse:

- **din plexul ovarian** din jurul arterei ovariene, care este format din fibre simpatice postganglionare din plexul celiac;
- **din plexul uterin** din jurul ramurii ovariene a arterei uterine, care este format din fibre simpatice postganglionare cu originea în ganglionii plexului hipogastric inferior.

Inervația parasimpatică este asigurată de nervii splanhnici pelvini, din nucleul parasimpatic sacrat S2-S4.

BIBLIOGRAFIE

G. Lupu, 2005. Anatomia omului. Aparatul genital, Editura Universitară „Carol Davila” București.
Victor Papilian, 1993. Anatomia omului, volumul II Splanhnologia, *Editura BIC All*.

Hall, J. E. (2020). Guyton and Hall Textbook of Medical Physiology. Elsevier.

Fruin, M. L. (2018). The Human Reproductive System. Publisher.

Jones, R. E., & Lopez, K. H. (2019). Human Reproductive Biology. Publisher.

Corton, M. M., & Soffer, R. L. (Anul publicării). The Female Reproductive System: An Anatomical Atlas. Publisher.

<https://www.kenhub.com>

<https://teachmeanatomy.info/>

<https://adamimages.com>